

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 112.692 van 20 november 2002
in de zaak A. 94.707/VII-22.556**

In zake : XXX,
 verblijvende te 8670 KOKSIJDE,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 21 augustus 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 28 juni 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 juni 2000;

Gelet op de beschikking van 22 september 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 23 september 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. BOUQUILLON, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat G. COOLSAET, die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de verwerende partij

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 20 maart 2000 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 25 april 2000 werd aan Italië een vraag tot overname van de verzoekende partij gericht. Italië stemde hiermee in.

1.3. Op 28 juni 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Deze beslissing is letterlijk als volgt gemotiveerd:

"(...)

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan (2) de Italiaanse autoriteiten toekomt, met toepassing van art.51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art.5.2. van de Conventie van Dublin van 15 juni 1990.

Betrokkene is in het bezit van een visum afgeleverd door de Italiaanse autoriteiten en de Italiaanse overheid heeft in datum van 01/06/2000 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemd persoon. Bovendien heeft betrokkene geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten binnen de 5 (vijf) dagen en dient hij (zij) zich aan te bieden bij (4) de Italiaanse overheid.

(...)".

Dit is de bestreden beslissing;

1.4. Op 7 juni 2000 diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet.

1.5. Op 24 augustus 2000 werd aan Italië gevraagd ook de dochter van de verzoekende partij, die zich inmiddels in België bevindt, over te nemen. Italië stemde in op 7 september 2000.

2.1. Overwegende dat in een eerste middel de schending wordt ingeroepen van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van artikel 6.1. van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, doordat de stukken van het dossier op de Dienst Vreemdelingenzaken niet waren voorzien van een inventaris, er geen correcte keuze van taalrol was geweest bij de initiële behandeling van de asielaanvraag, omdat de verzoekende partij niet in de mogelijkheid werd gesteld de Duitse taal te kiezen, de aanwezige tolk niet de eed als tolk zou hebben afgelegd, geen kopie van het verhoorblad aan de verzoekende partij werd afgegeven en doordat de verzoekende partij de kans niet heeft gekregen om haar uitleg aan de hand van haar stukken te doen;

Overwegende dat artikel 6, §1, van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden naar luid waarvan bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolgung, eenieder het recht heeft op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie welke bij de wet is ingesteld, enkel betrekking heeft op jurisdictionele procedures en niet op procedures die, zoals te dezen, een administratief karakter hebben;

Overwegende, voor het overige, dat de verzoekende partij niet aantoont in welke mate haar belangen werden geschaad door de aangeklaagde “onregelmatigheden”; dat zij wel degelijk verhoord werd op de Dienst Vreemdelingenzaken en de kans heeft gekregen haar versie uiteen te zetten; dat niet wordt aangetoond waarin de beweerde schending van artikel 51/5 van de Vreemdelingenwet zou bestaan; dat het middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat in het tweede middel de verzoekende partij de schending inroept van artikel 30 van de Grondwet; dat het middel er op neerkomt dat, volgens de verzoekende partij artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet strijdig zou zijn met dit grondwetsartikel;

Overwegende dat de Raad van State niet vermag de conformiteit van de wet aan de Grondwet te beoordelen; dat een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof zich niet opdringt wanneer een verzoekende partij zonder meer een mogelijke strijdigheid tussen een wettelijke bepaling en de Grondwet inroept, zonder daarbij de beweerde schending van de artikelen 10, 11 of 24 van de Grondwet te betrekken;

2.3. Overwegende dat in een derde middel de schending wordt ingeroepen van artikel 30.1 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van de Schengenovereenkomst van 14 juni 1985;

Overwegende dat voornoemd verdragsartikel buiten toepassing blijft sinds de inwerkingtreding op 1 september 1997 van het Verdrag van Dublin van 15 juni 1990; dat het middel niet ontvankelijk is;

2.4. Overwegende dat in het vierde middel de schending wordt aangevoerd van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, doordat er in het dossier anderstalige stukken zijn opgenomen die niet in de taal van de procedure, het Nederlands, werden vertaald;

Overwegende dat zowel het verhoorverslag als de bestreden beslissing volledig in het Nederlands zijn gesteld; dat de verzoekende partij niet concreet aantoonst hoe haar rechten geschonden zouden zijn door het feit dat anderstalige stukken bij het dossier werden gevoegd; dat overigens niet blijkt dat deze stukken bij de besluitvorming een doorslaggevende rol hebben gespeeld; dat het middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting,
op twintig november tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.